

Fornícula del carrer Collsuspina

Centelles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer Collsuspina, 1
Emplaçament A l'interior nucli urbà
Alçada: 530

Coordenades:

Latitud: 41.79824
Longitud: 2.21761
UTM Est (X): 435000
UTM Nord (Y): 4627671

Classificació

Número de fitxa 08067 - 114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Autoria de l'element: Es desconeix
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PEPCHC 4-5-1995)
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 5179701DG3257N0001JO
Autoria de la fitxa Jordi Petit Gil
Data de registre de la fitxa: dv., 06/03/2009 - 01:00

Descripció

Aquest element es troba situat al primer pis de la façana de l'edifici, just a sobre d'una cornisa amb coberta de teula que cobreix l'accés principal, i entre mig de dues finestres existents.

La fornícula presenta una coberta de volta pintada amb colors vius i que dibuixen motius geomètrics a imitació dels rajos de sol. L'interior de la les parets també presenten decoracions pintades amb sanefes geomètriques en forma de rombes i motius florals a l'interior d'aquestes.

L'escultura interior es troba dedicada a Sant Miquel el qual es representa amb els hàbits característics de la congregació franciscana. La mà dreta es troba aixecada amb el palmell de la mà obert i l'esquerra abaixada, també oberta. Un vidre protegeix l'interior.

El sant reposa sobre una petita cornisa, decorada en motius geomètrics i florals esculpits, que sobresurt de la façana principal.

Observacions:

Les fornícules actuen com a monument cultural, artístic i històric.

Història

El carrer de Collsuspina es va formar al segle XVIII sobre l'antic camí de Collsuspina arrel de l'expansió del poble. En 1775 Segimon Fortino, mestre d'obres, va iniciar el carrer amb la parcel·lació de 13 solars que s'havien de construir en 6 anys.

La generalització del fenomen urbà i el seu desenvolupament va suposar que els carrers i les cases fossin cada vegada més llunyans del temple religiós que solia ser l'eix vertebrador del nucli i que, fins i tot, el campanar deixava de ser una referència visual. Progressivament, van aparèixer els ravals i barriades on, per raons d'eficiència energètica o d'eficàcia mercantil es van agrupar determinats oficis; conseqüentment, les organitzacions gremials i les seves congregacions- van desenvolupar-hi de forma preferent les seves tasques. És així com els carrers, dins d'uns nuclis de població cada vegada més grans i complexes, van esdevenir espais de contacte, intercanvi i símbols d'identitat sobre els quals, lògicament, es va aplicar l'ancestral submissió a la divinitat. Aleshores, va ser el moment en el qual van aparèixer formes senzilles de culte religiós -com les capelletes- que s'apropaven a aquesta nova realitat. D'aquesta manera, l'aparició de les capelletes de carrer, situades en la façana d'una casa particular d'una via o plaça urbana tornava a situar la simbologia religiosa en un àmbit que prenia una certa independència respecte de la mateixa església.

Bibliografia

- SURINYACH I PLA, Miquel. (1994). Pla especial de protecció del centre històric i dels elements d'interès del terme municipal de Centelles. Centelles.
- PLADEVALL, Antoni (1987). Centelles. Aproximació a la seva història. Ajuntament de Vic.
- PLADEVALL, Antoni (1981). Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona. Fundació Enciclopèdia Catalana.

